

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: L. J.
bytem x
zastoupený Mgr. Julií Filipovou, advokátkou
sídlem Luční 207, 346 01 Horšovský Týn

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 8. 2022 č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 11. 8. 2022 č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 061 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce Mgr. Julie Filipové, advokátky.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 3. 2022 č. j. X, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod.
2. Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 10. 3. 2022 č. j. X zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. Podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 2. 2022 není žalobce invalidní, neboť mu poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 10 %.
3. V žalobě žalobce trval na tom, že splňuje podmínky pro přiznání nároku na invalidní důchod. Namítal, že doposud nebyl řádně zjištěn jeho zdravotní stav a přehlížení závěru znalce MUDr. Ž. prezentovaného ve znaleckém posudku ze dne 4. 12. 2021. Žalobce je toho názoru, že pro jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
4. Ve vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že se zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah. Jelikož po přezkoumání celkového zdravotního stavu žalobce poklesla jeho pracovní schopnost o 20 %, a nejsou tak splněny podmínky pro invaliditu podle ust. § 39 odst. 1 písm. a), b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., shledala žalovaná námitky jako nedůvodné. Navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise MPSV.
5. Pokud jde o věc samotnou, pro danou věc jsou podstatné tyto dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 3. 2022 č. j. R-10.3.2022-426/760 303 0083, námitky žalobce ze dne 11. 4. 2022, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 11. 8. 2022 č. j. X a v soudním spise založený posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 7. 12. 2022 ev.č.: SZ/2022/2627-PH-17 vč. jeho doplněk ze dne 6. 6. 2023 ev. č.: SZ/2023/1241-PH-3.
6. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. V předmětném posudku ze dne 7. 12. 2022 a v jeho doplnění ze dne 6. 6. 2023 komise vyslovila, že od 7. 6. 2021 do 11. 5. 2022 byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., následkem úrazu ze dne 2. 11. 2020. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %.

Od 12. 5. 2022 k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý.

7. Při jednání konaném dne 17. 1. 2023 zástupkyně žalobce setrvala na svých právních názorech a procesních stanoviscích, žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu. Při jednání konaném dne 14. 11. 2023 zástupkyně žalované neměla žádné výhrady proti posudkům Posudkové komise MPSV ČR v Praze, žalobce i jeho právní zástupkyně byli z neúčasti na tomto jednání omluveni.
8. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba je důvodná.
9. Soud posoudil předmětnou věc takto:
10. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
11. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
12. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobce nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborného lékaře, ortopeda mimo jiné uvedla, že x. Byl posuzován k výkonu středoškolsky odborných prací hotelového zaměření.

Posuzovaný 2. 11. 2020 utrpěl zavřenou tříštivou zlomeninu pravé hlezenní kosti, v úvodu hodnocenou jako těžkou sitorzi. Ta byla dne 20. 11. 2020 řešena osteosynteticky (osteosyntéza talu). Pooperační stav se vyvíjel standardně. Později – v nález ze dne 7. 6. 2021 bylo prokázáno vyhovující postavení, ale zjištěno bylo selhání instrumentace – zlomený šroub. U posuzovaného přetrvával otok, hybnost byla omezena. Od 13. 1. 2022 do 26. 1. 2022 následovala ústavní rehabilitace. Výstupní kineziologické vyšetření prokázalo oteklé pravé hlezno od distální třetiny bérce a lýtky a dorsa nohy (nad kotníkem pravé dolní končetiny = 27 cm, přes metatarsy = 27 cm, oproti druhostranné levé dolní končetiny, kde nad kotníky = 23 cm, přes metatarsy = 25 cm). Nebyla zjištěna porucha citlivosti, postavení bylo v zevní rotaci, chůze byla možná s oporou 2 francouzských holí s poruchou stereotypu chůze. Goniometricky byla možná plantární flexe = 30 st., dorzální flexe = 15 st. Oproti levé dolní končetině, kde plantární flexe = 40 a dorzální flexe = 30 st. V ortopedickém nález z 8. 4. 2022 byl klinicky popsán mírný otok, klidná jizva na mediální straně hlezna,

hybnost hlezna volná s mírným omezením krajních poloh. Na rentgenových snímcích byla patrná linie v sagitální rovině kloubní plochy a zlomený jeden šroub. Dle rentgenového snímku z hospitalizace (od 8. 5. 2022) byl verifikován pakloub talu a pro něj byla indikována revize talu. Ta byla provedena 12. 5. 2022. Jednalo se o extrakci kovů a reosyntézu med. malleolu. Následoval standardně (příznivě) se vyvíjející pooperační stav, rána se hojila primárně, otok hlezna byl v regresi, periferie bez alterace. Byly patrné známky postupného prostavování kosti, resp. rentgenologické známky hojení. Dne 7. 9. 2022 byla v ortopedickém nálezu popsána algicky omezená hybnost, otok hlezna byl v regresi, periferie byla bez alterace. Dle CT vyšetření bylo popsáno zlepšení. Doporučena byla chůze s odlehčováním pravé dolní končetiny, ale s postupně se zvyšující zátěží. V nálezu z 19. 10. 2022 bylo uváděno zhojení rány, regredující otok hlezna. Pozitivní vývoj byl zjištěn i dle rentgenologického nálezu.

K datu jednání uplynulo od reoperace necelých 7 měsíců. Jizva byla zhojena, na pravé dolní končetině byla zjištěna lehká porucha odvalu. Hlezno bylo lehce oteklé, s palpační citlivostí. Flexe = 20 st., extence = 10 st., everze nohy byla prakticky nulová. Hybnost velkých nosných kloubů dolních končetin bez omezení. Posuzovaný využíval k chůzi opory jedné vycházkové hole.

Astma plicní bylo na medikaci stabilizované, bez deklarovaných těžších poruch ventilačních funkcí.

Na základě prostudované zdravotní dokumentace PK MPSV hodnotila následovně:

- 1) V období od 7. 6. 2021 (lékařským nálezem) do 11. 5. 2022 byl u posuzovaného zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po zavřené tříštivé zlomenině pravé hlezenní kosti ze dne 2. 11. 2020, řešené osteosynteticky dne 20. 11. 2020, s následnou revizí a reosteosyntézou v oblasti mediálního kontíku pro selhání instrumentace a pakloub talu dne 12. 5. 2022. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapit. XV., oddílu B, pol. 14a) příl. 359/2009 Sb. v pl.zn. a činila 35 %.
Od 7. 6. 2021 do 11. 5. 2022 byl posuzovaný invalidní v prvním stupni v souvislosti s úrazem ze dne 2. 11. 2020.
- 2) Dne 12. 5. 2022 bylo selhání instrumentace a pakloubu řešeno operací – reosteosyntézou. Jednalo se o novou skutečnost – spojenou s přechodným, a očekávatelným zhoršením bezprostředně po operačním zákroku. V průběhu pooperačního období do data vydání napadeného rozhodnutí (11. 8. 2022) byl již zaznamenán pozitivní trend operačního zákroku a existoval předpoklad dobrého profitu operace, resp. Perspektiva dalšího zlepšení a dlouhodobé stabilizace v horizontu 1 roku. Krátké období po reoperaci ze dne 12. 5. 2022 proto nebylo možné vyhodnotit jako zdravotní stav dlouhodobě nepříznivý. Přechodné pooperační zhoršení mohlo být řešeno jiným způsobem, např. pracovní neschopností.
V období od 12. 5. 2022 (operaci) do 11. 8. 2022 (data vydání napadeného rozhodnutí) se o invaliditu nejednalo.

Komise hodnotila v rozporu s posudkem lékaře PSSZ i námitkového oddělení, a to s ohledem na výše uvedené podrobné zdůvodnění.

Kdyby zcela hypoteticky v době rozhodné pro posouzení byl dlouhodobě nepříznivý zdravotní kontatován (t.j. od reoperace by uplynulo již 12 měsíců) byl by klinicky stav (zjištěný v době rozhodné) hodnocen dle kapit. XV., oddílu B, pol. 11. Pokles pracovní schopnosti by odpovídal 10-20 %. Nejednalo by se tedy o invaliditu ani prvního stupně.

Posuzovaný byl schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti a v podstatně menší intenzitě. Posuzovaný byl schopen práce s využitím své původní kvalifikace. Nevhodné byly fyzicky těžké práce s přetěžováním pravé dolní končetiny a náročné na chuť.

Námítky uvedené v žalobě a doložené lékařské nálezy byly náležitě vyhodnoceny a vedly k výše uvedenému posudkovému zhodnocení. “

V doplňujícím posudku se komise vyjádřila k nově doložené lékařské zprávě z radiodiagnostického oddělení ze dne 4. 1. 2023 tak, že se jedná o zprávu pocházející cca 5 měsíců po datu vydání napadeného rozhodnutí, a proto nemůže být zohledněna zpětně k datu vydání napadeného rozhodnutí, ale mohla by být předmětem až nového správního řízení. V závěru komise konstatovala, že předmětná lékařská zpráva nemohla mít vliv na zpětné posouzení k datu vydání napadeného rozhodnutí. Komise proto setrvala na výsledku posouzení ze dne 7. 12. 2022.

13. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 7. 12. 2022 ev.č.: SZ/2022/2627-PH-17 vč. jeho doplnění ze dne 6. 6. 2023 ev. č.: SZ/2023/1241-PH-3 vyplývá, že od 7. 6. 2021 do 11. 5. 2022 byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., následkem úrazu ze dne 2. 11. 2020. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %.

Od 12. 5. 2022 k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý.

14. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti shledal námítky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a rozhodnutí žalované pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
15. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představují náklady zastoupení žalobce advokátkou ve výši 3 000 Kč, což tvoří 3 úkony právní služby po 1 000 Kč (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci samé, účast při jednání dne 17. 1. 2023) a související paušální poplatky v celkové výši 900 Kč (3x 300 Kč) dle §§ 7, 9 odst. 2, § 11 a 13 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, dále pak náhrada za použití vozidla v celkové výši 1 962,27

Kč a náhrada promeškaného času ve výši 800 Kč. Náhrada za použití vozidla ve výši 1 962,27 Kč odpovídá vykonání cesty mezi sídlem advokátky na adrese Luční 207, 346 01 Horšovský Týn a sídlem Městského soudu v Praze a zpět v celkovém rozsahu 280 km (2 x 140 km). Náhrada cestovních výdajů sestává ze základní náhrady v rozsahu 5,20 Kč za 1 km a z náhrady za spotřebované pohonné hmoty v rozsahu 44,10 Kč za 1 l NM. Z doloženého velkého technického průkazu vozidla vyplývá spotřeba vozidla 4,1 l/100 km. Za spotřebované pohonné hmoty tedy náleží náhrada v rozsahu 506,27 Kč. Celkem tedy za cestovní náhrady náleží 1 962,27 Kč. Městský soud žalobci dále přiznal náhradu za promeškaný čas v souvislosti s poskytováním právní služby při úkonech prováděných v místě, které není sídlem nebo bydlištěm advokáta, za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět v rozsahu 8 započatých půlhodin (4 hodiny) při sazbě 100 Kč za každou započatou půlhodinu [§ 14 odst. 1 písm. a) a § 14 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 800 Kč a částku DPH ve výši 1 399,88 Kč. Náklady řízení tak celkem činí po zaokrouhlení částku v celkové výši 8 061 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. listopadu 2023

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně